

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/27/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113011625
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7113011625.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučera a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci proti obžalovanému V. D. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T/85/2013 zo dňa 15. 1. 2014 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 14. apríla 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 5T/85/2013 zo dňa 15. 1. 2014 uznal obžalovaného vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b/ s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

spoločne s ďalšou osobou po vzájomnej dohode v Košiciach dňa 4.10.2012 okolo 02,00 na Brusnicovej ulici č. 22 sa vlámali do rodinného domu tak, že spoločne pomocou skrutkovača vypáčili dvojkrídlové plastové okno, vošli do domu, kde rozbili sklenenú výplň okna a z domu odcudzili 1 ks notebook zn. HP vyr. číslo 5CD13441MP s nabíjačkou v hodnote 410,72 eur, čím spôsobili H. X. krádežou škodu v celkovej výške 410,72 eur a poškodením zariadenia škodu vo výške 76,76 eur,

Bol mu za to podľa § 212 ods. 4, § 38 ods. 2,3, § 36 písm. l), § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov. Podľa § 51 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmienenečne odložil a zároveň určil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. pri určení probačného dohľadu ustanovil skúšobnú dobu na 4 roky a podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zák. mu uložil aj povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodenému.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného H. X., nar. XX. júna XXXX, bytom B. XX, A. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu v Trebišove sp. zn. 4T 32/2013 zo dňa 25. júna 2013, ktorým bol odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, ktorého výkon súd odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nemožno súhlasiť s právnou kvalifikáciou skutku ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., nakoľko zo skutkového stavu je nepochybne zrejmé, že skutok trestného činu krádeže bol spáchaný vlámaním, lebo obžalovaný spoločne s ďalším páchatelom vnikol do uzatvorených priestorov

prekonaním uzamknutia použitím sily. Má za to, že ustanovenie § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. je v pomere špeciality k ustanoveniu § 212 ods. 1 Tr. zák. a ak teda nastanú podmienky stanovené v ustanovení § 122 ods. 4 Tr. zák. je nevyhnutné postihovať takéto konania základnou skutkovou podstatou podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorá má prednosť, keďže postihuje užší počet špecifických konaní, než ustanovenie § 212 ods. 1 Tr. zák. Poukázal na stanovisko kolégia NS SR Tpj 78/2011, ktoré sa pomerom špeciality bližšie nezaobrá, len konštatuje opačný pomer špeciality, teda § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. pri použití § 138 písm. e/ Tr. zák. je v pomere špeciality ku kvalifikácii podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorá sa však použije len vtedy, ak páchatel' krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Tr. zák.). Tento názor nie celkom reálne odráža výkladné pravidlá a samotné stanovisko trestnoprávneho kolégia nepatrí medzi pramene práva v SR a je precedenčnou zásadou, ktorá má pre páchatel'a ďalekosiahle trestnoprávne dôsledky. Ďalej uviedol, že uložený trest nie zákonný, pretože u obžalovaného prevažujú priťažujúce okolnosti a preto mal okresný súd, podľa jeho názoru, uložiť trest za použitia § 38 ods. 4 Tr. zák.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám uznal obžalovaného vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. spáchaných formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák. a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol vyhovieť odvolaniu prokurátora. Krajský prokurátor v svojom záverečnom návrhu zotrval na podanom odvolaní z dôvodov uvedených v písomnom odvolaní a navrhol rozhodnúť v zmysle petitu.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

V tejto trestnej veci krajský súd už raz rozhodoval a to svojím uznesením 8To/46/2013 zo dňa 3. 6. 2013, keď podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T/16/2013 zo dňa 9. apríla 2013.

Týmto rozhodnutím Okresný súd Košice I podľa § 241 ods. 1 písm. a/ Tr. por. per analogium - samosudca postúpil trestnú vec vtedy ešte obvineného D. Q. a V. D. na ďalšie konanie a rozhodnutie senátu Okresného súdu Košice I. Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po preskúmaní obžaloby samosudca dospel k záveru, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby pri správnom použití zákona treba posudzovať podľa iného ustanovenia ako ho posudzuje obžaloba a to konkrétne podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. pri použití § 138 písm. e/ Tr. zák. naproti právnej kvalifikácii žalovaného skutku v podanej obžalobe prokurátorom, ktorý prečin krádeže pre skutok, ktorý bol predmetom obžaloby právne posudzoval podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák.

Okresný súd pri postúpení veci vyslovil právny názor, že takéto posúdenie činu jeho podradeným § 212 pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel' krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Tr. zák.) a vychádzal tu zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR č. Tpj 78/2011.

Krajský súd v uznesení 8To/46/2013 zo dňa 3. 6. 2013 keď zamietol sťažnosť prokurátora dospel k takému istému právnemu názoru ako okresný súd a to konkrétne, že podradenie skutku, ktorý bol predmetom obžaloby pod § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa použije len vtedy, ak páchatel' krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu.

V prípade, ak je krádežou vlámaním spôsobená malá škoda, aplikuje sa už § 212 ods. 4 písm. b/ Tr. zák., čo vyjadruje väčšiu spoločenskú nebezpečnosť konania páchatel'ov a logicky ich postihuje prísnejšie ako páchatel'ov, ktorí sa krádežou vlámaním nedopustili ani malej škody.

Ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák. treba vykladať tak, že prikazuje prednostnú kvalifikáciu určitej okolnosti ako zákonného znaku trestného činu. Ak je táto konkrétna okolnosť aj okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby, vytvára kvalifikovanú skutkovú podstatu so základnou skutkovou podstatou napriek tomu, že je aj zákonným znakom uvedeným v inej základnej skutkovej podstate trestného činu. To platí aj vtedy, ak jedno ustanovenie osobitnej časti Trestného zákona obsahuje dve (alebo viac) samostatných skutkových podstát trestného činu.

Podľa § 212 ods. 4 písm. b/ Tr. zák. odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. a/ Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu vlámaním.

Okresný súd po takýchto citovaných vyslovených právnych názoroch ohľadom právnej kvalifikácie žalovaného skutku vykonal hlavné pojednávanie v senáte a ako to zistil krajský súd, všetky vykonané dôkazy vykonal zákonným spôsobom, pričom sa dôsledne riadil príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku aj pri hodnotení vykonaných dôkazov. V svojom rozhodnutí stručne a jasne odôvodnil z akých dôkazov rozhodol o vine obžalovaného a tu poukázal na samotné priznanie sa obžalovaného Vladimíra D., na súdnoznalecký posudok KEÚ, odvetvie daktyloskopie, z ktorého záveru vyplýva, že na mieste činu boli zaistené daktyloskopické stopy pochádzajúce aj od obžalovaného Vladimíra D..

Okresný súd skutkový stav mal ďalej preukázaný zo súdnoznaleckého posudku z odboru elektroniky, z ktorého zistil, že hodnota notebooku predstavovala sumu 410,72 eur.

Na základe takto zisteného skutkového stavu okresný súd správne posúdil žalovaný skutok ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a ani v tomto smere krajský súd nezistil pochybenie, pretože sa riadil právnymi názormi ohľadom tejto právnej kvalifikácie, ktoré krajský súd už vyššie citoval.

Z týchto dôvodov preto krajský súd zamietol odvolanie prokurátora vo vzťahu k namietanej právnej kvalifikácii, pretože ju považoval za nedôvodnú.

Po preskúmaní veci vo vzťahu k výroku o treste krajský súd konštatuje, že okresný súd úplne v súlade so zákonom rozhodol, keď uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov a výkon uloženého trestu podmienene odložil pri určení probačného dohľadu na 4 roky.

Okresný súd uložený trest podrobne zdôvodnil, poukázal na jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. l/ Tr. zák. a to priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie. Príťažujúce okolnosti okresný súd nezistil. Aj s týmto záverom sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na nich poukazuje.

Krajský súd nezistil žiadne pochybenia ani vo výroku o náhrade škody a výrok okresného súdu , keď podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného H. X. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie, považuje za zákonný. V podrobnostiach krajský súd taktiež poukazuje na podrobné, jasné a zrozumiteľné rozhodnutie okresného súdu v rámci tohto výroku.

To boli dôvody, pre ktoré odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.